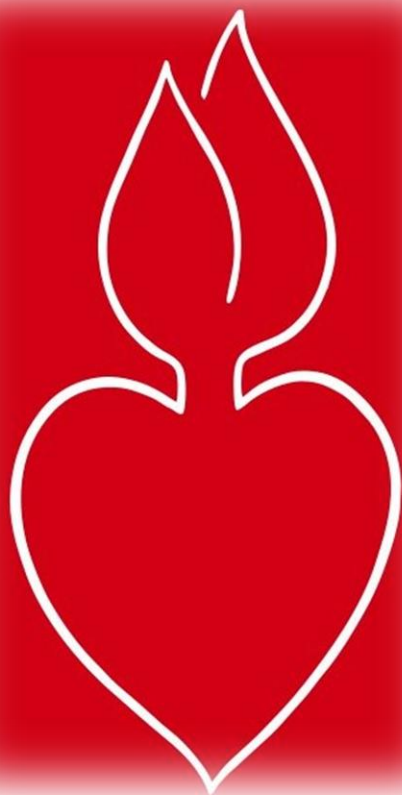
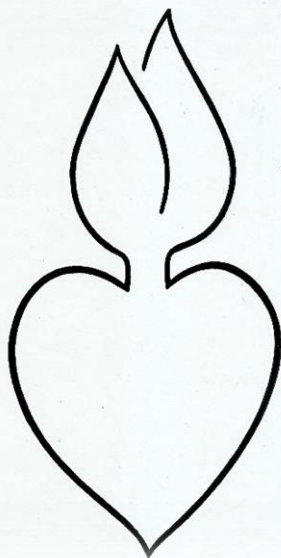

KISS MÓNICA

ÖRÖMKÖNNY

KISS MÓNKA

ÖRÖMKÖNNY

Kiadó:

Kiss Mónika

www.leleksziget.hu
(ékezetes domain név!)

Borító grafika: Kiss Mónika

ISBN 978-615-01-7156-2

Nyomdai munkálatok:

Server Line Kft.

ELŐSZÓ

Ez a könyv úgy született, hogy 2019 őszén Diószegi László, az Apostol Televízió munkatársa összeállított és átadott nekem egy kérdés-sort az öröm, a jézusi öröm témájával kapcsolatban.

Bár akkor nem került rá sor, hogy teljes kidolgozásra kerüljön a tartalmas kérdés-lista, de nem merült feledésbe.

Az elmúlt hónapokban megpróbáltam kibontani Jézus Hangja alapján egy olyan szélesebb körű tartalmat, mely talán eligazítást adhat nemcsak külső világunk kaotikus állapotában, de benső életünk homályjaiban is. Sőt, leginkább ott!

Szívből kívánom, hogy e könyv által megvalósulhasson mennyei Atyánk és megváltó Jézus Krisztusunk közös Lelkének leghőbb vágya: Az, hogy minden szeretett és várva várt gyermeke HAZATALALHASSON Hozzá ölelő karjába, és nekünk készített ÖRÖK OTTHONA fényébe, melegébe, biztonságába, végtelen szeretetébe, SZÍVÉNEK számunkra megterített boldog ünnepi ASZTALÁHOZ!

Szeretettel:

A handwritten signature in cursive script, reading "King Mária". The signature is written in dark ink on a light-colored background.

Tartalomjegyzék

1. fejezet:	4. oldal
Az öröm hogyan szerezhető meg?	
Hogyan születik meg bennünk? Hogyan ér el minket?	
2. fejezet:	13. oldal
Hogyan őrizhető meg az öröm?	
3. fejezet:	32. oldal
Elveszíthető-e az öröm?	
4. fejezet:	53. oldal
Mi az öröm kapcsolata, viszonya a boldogsággal, a jókedvvel, az élvezettel, a jó érzésekkel?	
5. fejezet:	62. oldal
Mi az öröm kapcsolata a szenvedéssel, fájdalommal, bajjal?	
6. fejezet:	68. oldal
Mi az öröm kapcsolata a kereszténységgel?	
7. fejezet:	80. oldal
Mi az öröm végső teljessége, kiteljesedése?	
8. fejezet:	85. oldal
Hogyan jelenik meg az öröm a nyolcboldogság tartalmában?	

AZ ÖRÖMRŐL

1. fejezet

Az öröm hogyan szerezhető meg? Hogyan születik meg bennünk? Hogyan ér el minket?

Miből fakadhat az öröm, mik a forrásai?

Első lépésként szükséges, hogy meghatározzuk az öröm fogalmát, valamint azt, hogy Jézus Krisztus – Akihez igazítani szeretnénk életünket – mit gondolt, mit mondott az örömről.

Mert más az öröm tartalma azon emberek számára, akik még nem találkoztak Jézussal és nem fogadták be Őt életükbe, és mást jelent az öröm azoknak, akik már meghozták ezt a döntést és megtették Isten befogadását szívükbe.

Tehát van a *világnak* is békéje, öröme, de ezt inkább *bódulatnak* nevezhetjük.

A világ értékrendje szerinti béke, öröm azok szívében van, akik múltó vágyaik kielégítésében látják életük értelmét. Talán nem szükséges magyarázni, hogy ehhez a békéhez Jézusnak nincsen köze.

Ez a béke csak azoknak a szívében található, akik fejében nincs megfelelő értelem, szívükben pedig nincs hit. Tehát a szívtelen emberek bódulatát nevezzük a világ békéjének. Sajnos, különböző árnyalatokkal, kifinomult formákban végigkíséri életünket, mint kísértés, ennek a békének a birtoklása.

Mi a legnagyobb és legfontosabb öröm?

A legnagyobb öröm a földön az újjászületés öröme. Annak az újjászületésnek az öröme, amelyről Jézus azt mondta, hogy feltétlen feltétele a mennyországba jutásnak. A lelki újjászületés tehát, mely bennünket az Isten Országába emel be, nemcsak boldogságot ad, de nélkülözhetetlen az üdvösséghez.

Aki nem születik újjá saját testében a földön, az nem mehet be az Atya országába!(János 3,3).

Három feltétele van annak, hogy valaki újjászülessen saját testében. 1. Hinnie kell, hogy van ilyen (János 3,11). 2. Könyörögnie kell ezért a kegyelemért, amelyet csak Isten adhat meg az Őt kérőknek (Lukács 11,13) 3. Ellene kell mondania minden rossznak, amit eddigi életében önmagában felismert, és vágyódnia kell Isten megszabadító kegyelme után! Tehát nyitottnak kell lennie a komoly, őszinte bűnbánatra.

Az újjászületést általában megelőzi egy olyan megrendítő bűnbánatot, önismeretet adó kegyelem, amely egyértelművé teszi azt, hogy minden kegyelem, s az ember csak akadályozója lehet ennek, de előidézője nem.

Ha valaki állhatatos, akkor feltétlenül átéli az újjászületés *csodáját*, tehát azt, hogy Isten **ÖNMAGÁT AJÁNDÉKOZÓ AJÁNDÉK!**

E pillanattól kezdve a *megajándékozott* földi ember már nem földi, hanem égi gyermek, aki mindent másképpen lát a földön, mint addig látott, és a hontalanság érzése mellett égi honvágy gyötri!

Az újjászületés olyan, mint mikor a kiscsirke kilép a tojásból!
A SZABADSÁG józan mámorában él (2Kor. 3,17)!

Az a **BÉKE** és **ÖRÖM**, amely Jézus szíve ajándéka azoknak, akik Nála akarják megtalálni szívük nyugalmát, az értelem és a szív tisztaságát teremti meg bennünk. Ezt hozta el közénk, hogy belénk tudja ültetni.

Jézus tanítása alapján az öröm egy olyan hallatlan nagy, értékes kincs megtalálása által létrejött lelki állapot, amely minden előző fáradtságért kárpótol.

Az Isten által ajándékozott örömet elsősorban nem az érzelmi töltet jellemzi, hanem egy olyan benső meggyőződés, amely az Ő Lelke által jelzett benső szabadságunk bizonyossága. Ezért mondotta Jézus tanítványainak, hogy ne sikereiket tegyék örömük forrásaként életükben az első helyre, hanem azt, hogy nevük föl van írva a mennyben (Lukács 10,20)!

A legáradóbb erőforrás tehát az a tudat, hogy Jézuséi vagyunk! Ez annyira közhelynek számít ma már a földön, hogy nem is szoktuk

kellőképpen megnyitni e forrást. Jézust az a tudat, hogy Ő az Atyáé, mindennél jobban tudta lelkesíteni. Próbálta tanítványait is efelé terelni.

Mikor azzal jöttek Hozzá nagy-nagy örömmel, hogy még tisztátalan szellemek is engedelmessé válnak nekik, akkor mondta e szavakat: „Inkább annak örüljétek, hogy be van írva a nevetek a mennybe.” Nem volt nagy sikere ezzel. Ők sem tudták ezt az erőforrást megfelelően kinyitni magukban. Pedig ez hallatlan erőt képes árasztani magából!

Általában meg szokta határozni mindenki életét az, hogy kivel van legszorosabb kapcsolatban, tehát kihez tartozik. Csak éppen a legfontosabb kapcsolat szürkült el legtöbb ember szívében, s különböző evilági hordalék úgy belepte ezt a forrást, hogy bizony, szinte szellemi és lelki erőfeszítést kell kifejtenuk, hogy éltetni tudjon bennünket annak tudata, hogy Jézuséi vagyunk, Őhozza tartozunk.

A másik erőforrás szintén felfedezés eredménye, s ez az előzőből logikusan következik. Ezt így lehet megfogalmazni. ‘Ha Istené vagyok, akkor én csak jól járhatok!’ Ez az igazság segít leoldani azokat a megkötöttségeket, hiúsági komplexusokat, amelyek akadályai a benső szabadságnak. Vagyis azt kell tudatosítanunk, hogy békénk és örömünk akkor lesz, ha megteesszük azt, amit megtehetünk, és nem is kell mást tennünk, csak azt, amiről tudjuk, hogy meg tudjuk tenni. Minden más az Isten feladata velünk kapcsolatban.

Amint apostolainak arra hívta fel figyelmüket Jézus, hogy ne az általuk megtapasztalt csodáknak örüljenek, hanem annak, hogy be van írva a nevük a mennyben (Lukács 10,20), úgy nekünk is azt mondja, hogy ne az legyen örömünk forrása, hogy milyenek vagyunk, hanem az, hogy az Övéi vagyunk! Egyetlenjei vagyunk! Mindenki elmondhatja, hogy senkit a világon nem szeret úgy Jézus, mint őt. Ezért van csak EGY belőle, és nem is lesz belőle kettő soha. Soha nem fog Jézus senkit úgy szeretni, mint őt!

Tehát mindenki elmondhatná ezt magáról, de nem mondja! Amint az apostolok közül csak János tette hozzá nevéhez mindig, hogy 'akit Jézus szeretett', pedig mindegyiket szíve teljes szeretetével szeretete, de csak Jánosnak volt szívében az az érzékeny antenna, amellyel Jézus szeretetét jobban tudta fogni, mint a többiek, úgy mi is egy olyan

érzékenységet hordunk szívünkben, amely képessé tesz minket arra, hogy felfogjunk valamit abból a valóságból, hogy mennyire szeret minket az Isten, mennyire valóban az egyetlenjei vagyunk, mennyire fontosak vagyunk Neki!

Mi azért és azért létezőnk, mert Isten SAJÁT SZERETETE élteti életünket. Boldogságunk ezért ÖRÖK Benne! Földi, mulandó testben e határtalan szeretete parányát sem bírnánk elviselni.

Pontosan azért, mert Isten örökre boldogító szeretete ily végtelen, ennek legparányibb elutasítása olyan következményekkel jár, amely következmények bár rövid időre, behatároltan, de szenvedések, áldozatvállalások által tesznek alkalmassá örök és zavartalan szeretete boldogító hordozására, viszonzására.

Isten abszolút JÓRA teremtett minden szellemi lényt. Vagyis, ÖNMAGÁRA. Az ember boldogsága nem más, mint annak a boldogító érzésnek tudata, hogy állandóan, egyre jobban kibontakozhat benne az a SZERETET, AKI MAGA AZ ISTEN, s ezáltal ő állandóan és egyre jobban kibontakoztathatja ebben a SZERETETBEN önmagát, aki az igazi ÉN-je. Vagyis egyre nagyobb csodálattal élheti át, hogy Isten úgy szereti őt, mint senki mást, hogy ő valóban EGYETLENJE Istennek.

Lehet-e, szabad-e, kell-e elfogadni?

Nem lehet örömforrások nélkül élni!

A Lélek gyümölcsei: "Szeretet, ÖRÖM, béke..." (Gal 5,22)! Ez az örömforrás mindenkinek rendelkezésére áll. Természetesen, bárki elfordulhat ettől a forrástól, de ez a forrás soha nem fordul el senkitől! Képtelen is erre, mert ez a **forrás** mindenkiben benne van! Isten mindenben benne van létben tartó módon.

Az emberben pedig nemcsak létben tartó módon van jelen Lelke által az Isten, hanem BOLDOGÍTÓ módon is (János 14,23)! De természetesen ennek feltétele az, amit a Szentírásban, az előbb jelzett helyen olvashatunk. Isten önmagával kerülne ellentétbe, ha az Őt szeretést kikapcsolná a minket boldogító, örömmel eltöltő forrásból.